

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 284/2015
26.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осумњичене Д.Ј., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.64/15 од 10.03.2015. године, поднетом против правноснажног решења судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљеву Кпп 15/14 од 09.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.64/15 од 10.03.2015. године, поднет против правноснажног решења судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљеву Кпп 15/14 од 09.12.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва Кти бр.19/14 од 07.07.2014. године браниоцу осумњичене Д.Ј., адвокату Р.В., досуђено је на име трошкова поступка за одбрану окривљене по службеној дужности износ од 69.750,00 динара за који износ је одређено да се има исплатити на терет буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву.

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљеву Кпп 15/14 од 09.12.2014. године уважена је жалба браниоца по службеној дужности осумњичене Д.Ј. адвоката Р.В., па је преиначено решење Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву Кти бр.19/14 од 07.07.2014. године тако што је адвокату Р.В. из В. досуђен износ од 115.500,00 динара на име трошкова одбране за које је одређено да се има исплатити из буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву.

Против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљеву Кпп 15/14 од 09.12.2014. године Републички јавни тужилац је поднео захтев за

заштиту законитости Ктз бр.64/15 од 10.03.2015. године због повреде члана 261. став 3. у вези члана 2. тачка 15. у вези члана 441. став 4. ЗКП, повреде члана 261. став 4. ЗКП, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 439. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и сагласно члану 492. став 1. тачка 3. ЗКП констатује да је закон повређен у корист окривљене.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, па је нашао да је захтев Републичког јавног тужиоца изјављен од овлашћеног лица.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу осумњичене Д.Ј., па је у смислу члана 488. ЗКП одржао седницу већа о којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењем против кога је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 439. став 2. тачка 2. ЗКП, у вези са чланом 261. став 4. ЗКП, наводима да је постављеном браниоцу исплаћена награда из средстава органа поступка унапред, а што није прописано чланом 261. став 4. ЗКП.

Чланом 261. став 4. ЗКП прописано је да се трошкови из става 2. тачка 1. до 6. овог члана, као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76) и постављеног пуномоћника (члан 59. и 103. став 3), у поступку због кривичних дела за које се гони по службеној дужности, исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама овог законика. Орган поступка дужан је да све трошкови који су унапред исплаћени унесе у попис који ће приложити списима.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7. прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

По налажењу Врховног касационог суда, награда браниоца као трошак кривичног поступка прописана је чланом 261. став 2. тачка 7. ЗКП спада у трошкове који се исплаћују из средстава органа поступка након обављене процесне радње па се неосновано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из

члана 261. став 4. ЗКП, имајући у виду да је побијаним решењем накнада браниоца по службеној дужности досуђена након обавезних процесних радњи.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује на повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 3. у вези члана 2. тачка 15. ЗКП наводима, да тужилаштво у смислу члана 2. тачка 15. ЗКП не представља у конкретном случају орган пред којим се поступак води па не може бити обавезано на исплаћивање трошкова унапред, јер су се радње за које је исплаћена награда браниоцу окривљене Д.Ј. одвијале пред судом.

Решење у односу на које је поднет захтев, односи се на трошкове кривичног поступка осумњиченог у фази истраге, па како је истрага фаза поступка коју води јавни тужилац, јавно тужилаштво је у обавези да исплати трошкове унапред, а чињеница да су се одређене процесне радње у складу са законом предузете од стране суда у тој фази поступка, по налажењу Врховног касационог суда није од значаја за одређивање органа поступка.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**